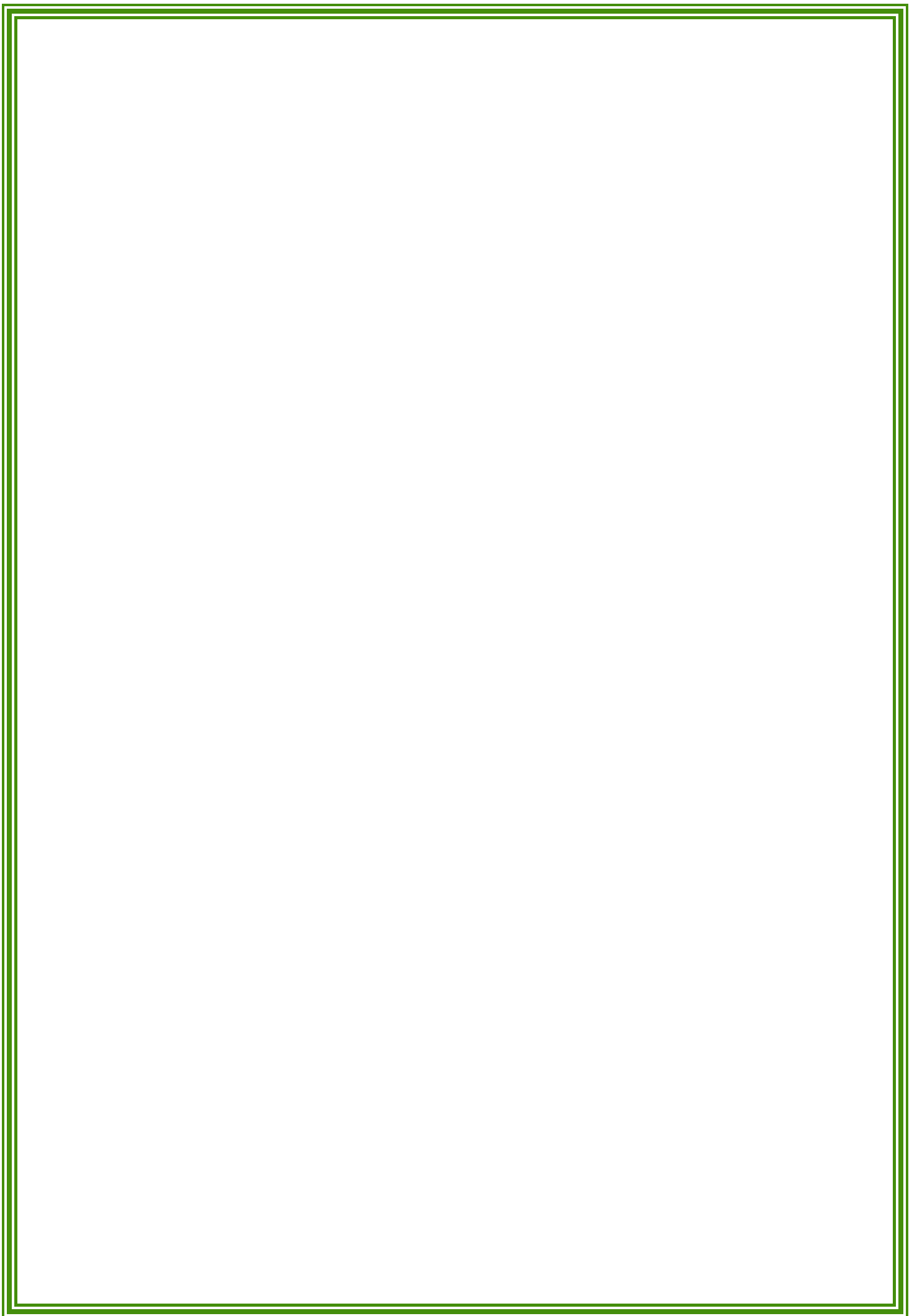

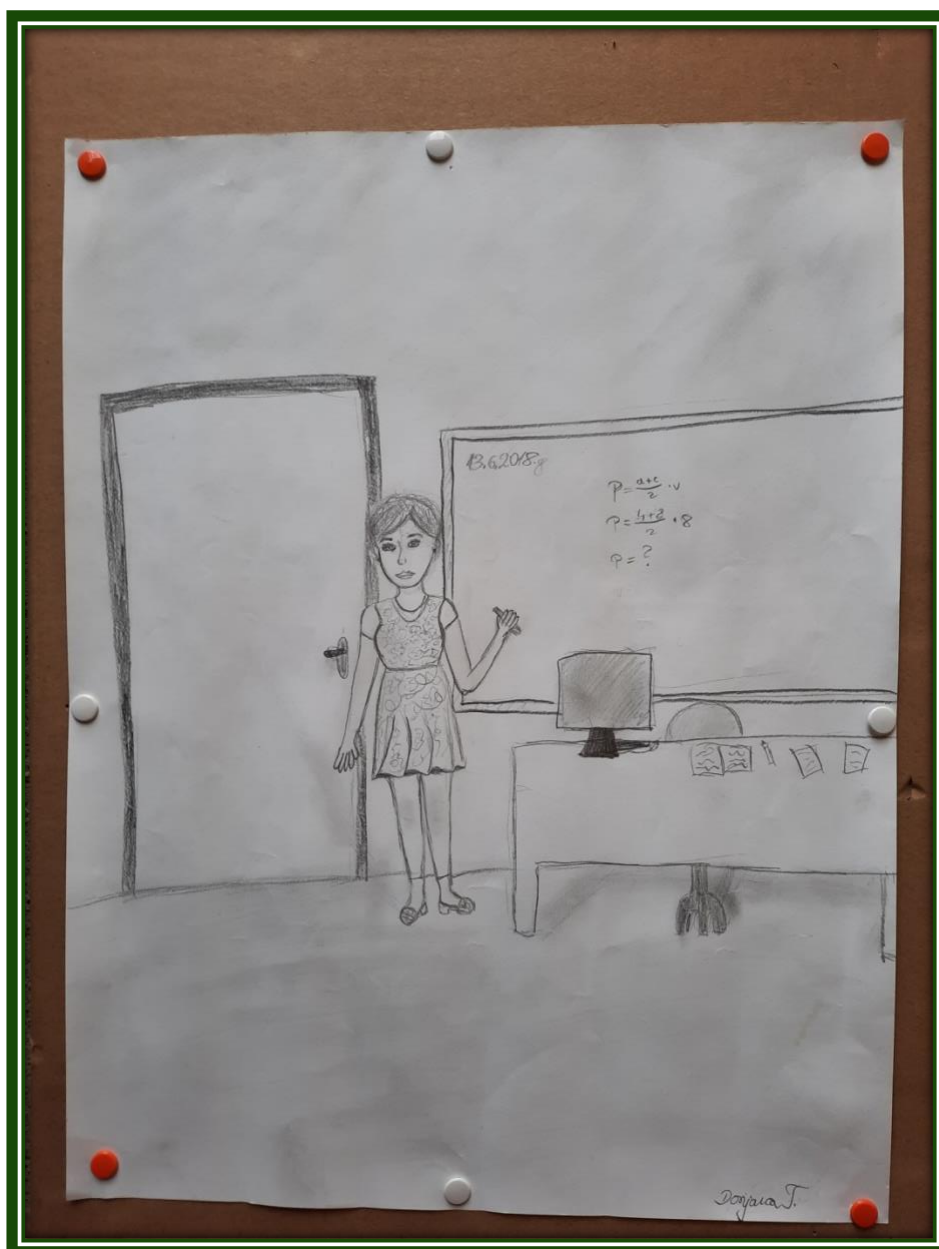
GODIŠNJAK OSMAŠA OŠ ČAKOVCI

Generacija 2019./2020.

„Imamo potencijala ko π decimala“

razrednica Dajana Zucić, prof. matematike i informatike

(crtež učenice Dorijane Tkalec)

DORIJANA TKALEC i TEA LOVASIĆ

ENA CENTNER

MATEJ MUDRI

KSENIJA PAP i ANA-MARIJA SUROP

FILIP LUČIĆ

PETRA PETRIČEVIĆ

IVANO HUDAK i MARIN MITROVIĆ

LORENA KALAC

VALERIJA KOVAČIĆ

DAVID KAMPIĆ

GABRIJELA MARTIĆ

Matej, MARINO BABINČAK i KRISTIAN MUDRI

MARIJA MARINČIĆ

Dorijana, ANAMARIJA ALEKSA, Valerija i Petra

Maškare 2020.

... u školskoj knjižnici ...

... humanitarna akcija „Škole za Afriku“ 2016.

Dan kruha 2017.

... posjet Bibliobusa

LJEPOTA PISANE RIJEČI

MENTORICA: dr.sc. ANA MARIJA ZULIĆ, prof.

DA SAM KNJIŽEVNIK

Ja nikada nisam razmišljao kako je to biti književnik. Mislim da je to jako težak i zahtjevan posao, ali da se na kraju isplati. Vjerujem da književnikom može biti bilo koji čovjek jer svatko od nas ima nekakvu stvaralačku energiju koju može primijeniti u stvaranju književnoga djela.

Da sam književnik, pisao bih romane i dramske tekstove. Romane zato što ih volim čitati, a dramske tekstove zato što se mogu uprizoriti. Mislim da bih bio jako uspješan u tom poslu. Okušao bih se u raznim književnim vrstama, ali najviše me privlači znanstvena fantastika zato što je to izmišljeni svijet u kojem može bilo tko postojati. U njemu nam je jedino mašta granica. Nadahnuće bih pronalazio u svakodnevnim životnim situacijama ili u nečemu što mi prvo padne napamet. U dramskim tekstovima bavio bih se povijesnim temama i njezinim junacima jer mi je povijest jako zanimljiva.

Naravno, ako puno pišemo, moguća je i stvaralačka kriza. Njome bih se nosio tako što bih se jednostavno opustio i čekao da prođe te bih tako pročišćen nastavio pisati. U proces stvaranja uključio bih i svoju obitelj. Uvijek netko može imati nekakvu zanimljivu ideju ili opravdanu kritiku.

Književni uzor su mi dvije književnice Lauren Kate i Joanne Kathleen Rowling koje su napisale moje omiljene znanstveno fantastične knjige. Također volim čitati i kriminalističke romane, osobito romane Agathe Christie. U mojim bi romanima glavni junak, poznati detektiv i njegov pomoćnik rješavali zamršene slučajeve ali na suvremeniji način.

Kad bih imao veći književni opus, oko desetak knjiga, posjećivao bih škole kao što to čini književnik Vladimir Bakarić. Rado bih podijelio svoju priču s djecom i poručio im da trebaju čitati jer nam čitanje puno pomaže u osobnom razvoju, a može biti i jako zabavno.

Evo, prvi put sam baš stvarno razmišljao kako je to biti književnik i što bih radio da on i postanem. I dalje mislim da je to stvarno zanimljiv posao i da bi se svatko mogao okušati u pisanju. Ako mnogi i ne uspiju, imali bi jedno iskustvo više.

U današnje vrijeme i mnoge poznate osobe mogu postati još i književnici. To sam saznao kada je moja sestra za rođendan dobila knjigu Luke Modrića „Moja igra“ koja ju je oduševila a poslije i mene. To je samo jedan od mnogih primjera da svatko može napisati knjigu bez obzira na posao kojim se bavi. Mislim da je to stvarno super!

Ovo su zasada samo moja razmišljanja, ali tko zna, možda se jednom i ostvare!

MATEJ MUDRI

8. razred

Nagrađen literarni rad na državnom natječaju „Napiši pjesmu i osvoji bicikl“ 2018.

GRAD KAO IZ BAJKE

Na ravnici Slavonskoj
Grad kao iz bajke stoji.
Na obali Dunavskoj
Vukovar svoju ljepotu kroji.

I kao u bajci, visoki je toranj
Na kojem se zastava vijori
Te dvorac jedan žuti
U kojem su prekrasni dvori.

I trg, i ulice
Noću su kao iz bajke obasjani
Blještavim uličnim lampama
Iznad zelenih krošanja.

Takve su noći najljepše!

I kad sat na trgu
Tiho otkuca ponoć,
Ulice će i dalje snivati
Dugo u čarobnu noć.

I na ravnici Slavonskoj

Grad kao iz bajke stoji.
Na obali Dunavskoj
Vukovar svoju ljepotu kroji.

DORIJANA TKALEC,

7. razred

DJETINJSTVO NAS ODREĐUJE

Svaki čovjek ima drugačije djetinjstvo i ono ga određuje kao osobu. Za nekoga tko je imao sretno djetinjstvo, vjerujemo da će postati dobra i poštena osoba. A netko tko je imao teško djetinjstvo, djetinjstvo obilježeno obiteljskim nasiljem i raznim nedaćama, može postati vrlo nesretna i zla osoba jer ne zna drugačije.

Poznajem jednoga dječaka koji nije imao sretno djetinjstvo. Majka ga je napustila i često je bio sam jer je otac morao puno raditi, bio je prijevoznik i danima ga nije bilo kod kuće. Često je bio usamljen, nije imao nekoga s kime bi se posavjetovao, kome bi se požalio... Puno je vremena provodio za računalom, noćima nije spavao, nije se pravilno hranio, nije učio...Danas je taj dječak u udomiteljskoj obitelji koja se brine o njemu. Čak je postao i bolji učenik! Mogu zaključiti da je imao puno sreće i hvala Bogu na dobrim ljudima koji prihvaćaju tuđu djecu i nastoje im nadomjestiti roditelje. Nadam se da će biti dovoljno udomitelja da unesu radost u sve tužne i usamljene male živote.

Na nastavi Hrvatskoga jezika upoznali smo se s nekoliko književnih djela koja obrađuju temu djetinjstva i socijalnu tematiku na različite načine. Moram priznati da sam ostao pod njihovim dojmom neko vrijeme. Riječ je o tri takva književna djela: roman „Oliver Twist“ Charlesa Dickensa, pripovijetka „Iz velegradskog podzemlja“ Vjenceslava Novaka i „Dnevnik Adriana Molea“ Sue Townsend. Prvo što sam pomislio bilo je što im je zajedničko. Pripadaju različitim piscima iz različitih država, različitim stoljećima i različitim književnim vrstama. Ali pogriješio sam. Čvrsto ih povezuje tužno ili manje sretno djetinjstvo. Naučio sam da je siromaštvo često povezano s glađu, alkoholizmom, krađom, neslaganjem roditelja i različitim nesrećama koje ih mogu zadesiti. Književnici su za glavne likove smislili različite zaplete koji imaju sretne završetke. Književnost nas može puno toga naučiti i ukazati na različite društvene probleme.

Naučio sam promatrati ljude oko sebe i razmišljati o njima. Djeca koja imaju traume teže se uklapaju u društvo i nisu prihvaćena. Isto tako ima djece koja su djetinjstvo provela u neimaštini, ali uz puno roditeljske ljubavi. Oni će kad odrastu, bili siromašni ili bogati, znati cijeniti to što imaju.

Svi roditelji bi trebali naučiti svoju djecu ljubavi, radnim navikama i poštenju, ali im i ukazati na mnoge izazove gdje je lako pogriješiti. Voljena djeca znat će voljeti i prihvaćati druge ljude, neprihvaćena djeca tužnoga djetinjstva teže će se snalaziti u životu.

Djetinjstvo je najvažnije razdoblje života jer nas tada roditelji uče svemu što će nas odrediti kao osobe i što ćemo primjenjivati kroz cijeli život!

MATEJ MUDRI,

7. razred

VUKOVARE - GRADE IZ BAJKE

Vukovare, Vukovare, grade iz bajke,

Srce mi se stegne kad se sjetim

Koliko su plakale tvoje majke.

A, ti i dalje uspravan stojiš

Sa suzama u očima,

Neuništiv i ponosan.

Vukovar voli svoje junake

S njima diše i sniva

Dok Vuka mirno teče

U jesenje tiho veče.

Vukovare, grade iz bajke ...

KSENIJA PAP

7. razred

PISMO KNJIŽEVNOM LIKU (Anne Frank)

Draga Anne,

šaljem ti ovo pismo kako bih te upitala par pitanja koja su mi ostala nerazjašnjena tijekom čitanja tvoga dnevnika.

Misliš li ti da je ispravno što ste ostavili svoje prijatelje na milost i nemilost neprijatelju? Par puta si rekla da ti nedostaje tvoja prijateljica. Ne misliš li možda da si trebala porazgovarati sa svojim roditeljima i predložiti im da umjesto obitelji Van Daan povedete obitelj tvoje prijateljica tako bi ti možda bila sretnija. Iako nisi bila u dobrim odnosima sa svojom obitelji, mogla si barem pokušati. Također me zanimalo što si to toliko imala protiv svoje majke. Ona ti nije ništa učinila. Bila je malo zaštitnički nastrojena „što jest jest“, ali smatram da je u nekim stvarima možda i bila u pravu. Ponašala se kao svaka majka prema svome djetetu. Stvar s kojom se slažem s tobom jest to da je obitelj Van Daan stvarno nekada znala biti „naporna“. Gospođa Van Daan je umišljena i pomalo iritantna kao i njezin muž gospodin Van Daan. Također me zanimalo zašto si započela vezu s Peterom ako si znala da to neće dobro utjecati na stanje u skrovištu. Ja nemam ništa protiv toga da dvoje mladih budu zajedno, čak naprotiv, meni je lijepo vidjeti dvoje mladih kako su sretni zajedno. Ali ne misliš li da ste možda u krivom trenutku odlučili biti zajedno? To je dovelo do toga da napišeš tati ono pismo koje je razočaralo njega, a i ostatak tvoje obitelji. Također nisam baš shvatila tvoje odnose sa sestrom Margot. Zašto si ti u nekim trenucima bila dobra s njom, a u nekim niste uopće pričale? Na početku knjige ste bile toliko dobre da ste si čitale dnevnike, a na kraju niste ni pričale. Možda je to zbog nekih događaja, ali ti u dnevniku nisi navela niti jedan koji bi mogao biti posljedica takvog vašeg ponašanja. Iskreno, po meni si ispala malo dvolična, bez uvrede. U dnevniku si pričala svašta o svojim ukućanima, ako ih mogu tako nazvati, a dok si pričala s njima nisi im ništa rekla. Npr. gospođi Van Daan nikada nisi rekla da je dosadna i naporna. Shvaćam da možda i ne možeš tako reći osobi koja je starija od tebe, ali opet mogla si joj barem na pristojan način ukazati da ti ne pametuje. Majku si trebala slušati i pričati s njom o svemu što te muči zato što, kao što znaš, više nećete imati priliku razgovarati na ovome svijetu.

Neke tvoje postupke razumijem zato što je rat bio u tijeku kada si ti pisala ovaj dnevnik, ali neki mi postupci nikada neće biti razjašnjeni jer nažalost više nisi među nama. Nadam se da se nalaziš na onom boljem svijetu u zagrljaju svoje majke, sestre, oca i naravno tvog dragog Petera.

Tvoja vjerna čitateljica Petra.

(Dnevnik Anne Frank)

PETRA PETRIČEVIĆ

8. razred

PISMO KNJIŽEVNOM LIKU (Elizabeth Bennet)

Draga Elizabeth,

ti si meni jako zabavan lik i drago mi je što se nisi htjela udati zbog novca već zbog ljubavi, ali mučila su me neka pitanja. Zašto ti se nije isprva svidio gospodin Darcy? Kako si imala hrabrosti zbog obitelji i financijske situacije odbiti gospodina Collinsa? Imam još puno pitanja, ali ova dva su me najviše zanimala. Svidio mi se tvoj postupak, iako su svi vršili pritisak na tebe. Smatrala si da je temelj braka prava ljubav a ne na novac i interes. Mislim da si prerano osudila gospodina Darcya zbog njegova ponašanja u društvu. To je bio još jedan pokazatelj predrasuda koje nisu nikada rješenje. Krivo je osuditi nekoga ako ga nismo dobro upoznali. Ali da ne ispadneš jedina koja je prerano osuđivala, niti Darcy nije bio pravedan. I on je tebe promatrao po ponašanju tvoje obitelji. Najviše me začudilo kada te je Darcy zaprosio. Mislim da nitko to nije očekivao. Slažem se s tvojim odbijanjem prosidbe jer je bila neprimjerena, uvredljiva i preuranjena, ali smatram da si u tom trenutku, očigledno gajeći ljubav prema njemu, mogla pregaziti svoj ponos i priznati prave osjećaje.

Iz tvojeg sam primjera naučila da ne treba nikada prerano osuđivati osobe jer ne znamo njihovu prošlost, kao i da ponekad trebamo prijeći preko svojega ponosa i ne držati se visoko jer nismo uvijek u pravu. Treba znati priznati osjećaje. Meni nije u redu prisiljavati osobu da se vjenča s nekim zbog novca, imovine i slično jer ta osoba, ako ga u među vremenu ne zavoli, neće imati sretnu budućnost.

Po meni, tvoja majka nije bila pravedna. Nadam se da ćete ti i gospodin Darcy imati sjajnu budućnost. Drago mi je što nisi poslušala majku i udala se za gospodina Collinsa. Vjerujem u tebe i tvoju vjeru u ljubav koju nitko ne može uništiti, čak ni novac.

Tvoja čitateljica Tea.

(Jane Austen, Ponos i predrasude)

TEA LOVASIĆ

8. razred

PISMO KNJIŽEVNOM LIKU (Mali princ)

Dragi Mali prinče!

Odlučila sam ti napisati ovo pismo kao tvoja prijateljica. Unaprijed se ispričavam ako pismo bude malo kasnilo, ipak ptice selice nisu najpouzdaniji način dostavljanja pisma na tvoj planet, ali nisam baš mogla riskirati te poći sama. Sigurno te zanima zašto sam ti napisala pismo i što ćeš pročitati u njegovu sadržaju. Istina, moram ti priopćiti stvarno lošu vijest, ali ne brini, uz lošu uvijek dolazi i ona dobra. Toliko se toga dogodilo od tvogjega zadnjeg posjeta našem planetu Zemlji. Zapravo, mislim da ti neću moći priopćiti niti trećinu događaja jer ih se jednostavno ne mogu sjetiti. Moram ti priznati, dugo nisam nikome pisala pismo pa mi nemoj zamjeriti ako gdje pogriješim ili počnem prepričavati u detalje, znam da nećeš baš imati volje za čitanjem petnaest stranica mogjega pisma pa ću probati prepričati ti samo ono najvažnije.

Dugo sam se dvoumila s kojom ću viješću započeti, ali na kraju sam odlučila započeti s onom lošom, da ti bar kraj ovoga pisma bude vedar.

Naš planet Zemlju pogodio je strašan virus! Znam da si jedva čekao doći na ljetu i posjetiti sve svoje prijatelje, ali sada se to ne čini kao dobra ideja. Ulice gradova su prazne, svi nose zaštitne maske, poput doktora, svaka ustanova ima onaj pretjerano čist miris dezinfekcijskih sredstava, a nikako ne smijem zaboraviti reći kako svi imaju rukavice i drže se razmaka od dva metra. Ne čini se tako strašno ovako napisano, ali ti prizori nisu baš lijepi. Podsjećaju me na nekakav film o kraju svijeta ili slično. Ne vjerujem da bi te onda veselio dolazak kada bi morao to sve vidjeti i proživjeti. Naravno, i ti bi se morao pridržavati svih pravila: maska, rukavice, dezinfekcija, udaljenost... Tomu nikad kraja! Uz to, sve škole ne rade, a prijatelje sam u ova dva mjeseca vidjela samo jednom. Teško za povjerovati. A kako je današnji svijet razvijen u tehnološki, u školi sam preko interneta, to je takozvana „škola na daljinu.“ Malo ću skrenuti s teme, ali želim da znaš kako sam ti zapravo počela pisati e-mail dok se nisam sjetila da kod tebe nema interneta niti tehnologije. No znaš što? Nemoj si to niti nabavljati, pisanje pisma i dalje je, po meni, onaj ljepši način komunikacije koji nas vraća par desetljeća unazad. Da se sada vratim temi. Virus. Sad kada sam to tako napisala shvaćam da se ne trebam vratiti toj temi, mislim da sam ti dovoljno o tome ispričala. Najgore od svega je to što nas zbog toga ne možeš posjetiti. Misliš li da bi možda ti mogao pronaći neki lijek ili rješenje? Očekujem odgovor na ovo pitanje u tvomjemu pismu.

Žao mi je što sam ti morala priopćiti to na ovakav način, ali kao što sam rekla, ne bih mogla riskirati dolazeći na tvoj planet zbog virusa. Nipošto ne želim prenijeti taj virus na tvoju Ružu, vulkane ili koji od baobaba koje još nisi iščupao, mada imam veliku želju posjetiti tvoj asteroid B 612, ali to možda nekom drugom prilikom.

Smatram da sam o toj lošoj vijesti napisala dovoljno, čak sam sažela na ono najvažnije. A sada o onoj dobroj vijesti. Kupila sam si koturaljke koje sam željela dugo vremena! Šalim se, moram malo i humora ubaciti u pismo, pogotovo nakon one vijesti (stvarno sam ih kupila, ali o tome ću ti pisati drugom prigodom). Sretna vijest je ta što su te svi tvoji prijatelji na planetu Zemlji odlučili uveseliti divnim poklonom! Kako svi mi znamo da voliš promatrati zalaske Sunca, zvijezde i naš planet Zemlju. Poslali smo ti jedan predivan teleskop! Pomoću njega moći ćeš bolje promatrati Zemlju i ostale asteroide, a ustanovili smo da ćeš čak moći vidjeti

kralja, oholicu, vinopiju i ostale stanovnike susjednih asteroida samo pogledom kroz tu čudesnu napravu. Ne brini se i nemoj biti previše nestrpljiv, poklon smo poslali isti dan kada i ovo pismo, ali ipak mu treba više vremena da stigne s obzirom na njegovu veličinu. Vjeruj mi, bit ćeš oduševljen njegovim izgledom, a da ti ne pričam koliko ćeš onda biti zadivljen kada baciš pogled kroz njega! Vrlo rado bih ti ga nacrtala, ali ne želim pokvariti iznenađenje!

Završavam ovo pismo i shvaćam da sam zaboravila prenijeti pozdrave. Lisica mi je poručila da ti pošaljem najviše pozdrava od nje, ali onda to ne bi bilo u redu pa ti šaljem jednako pozdrava od svakoga. Svi jedva čekamo kraj ovoj krizi u kojoj se nalazimo jer to onda znači da ćeš moći sigurno doći. Ljeto nam je pred vratima, a situacija još nije potpuno završila, ali ne brini se, očekivat ćemo te za Božić! Do tada uživaj u svojem poklonu. Kad god izađem van i pogledam u nebo, neću zaboraviti mahnuti ti.

P.S.

Ako budeš imao problema pri sastavljanju svojeg novog poklona, samo pitaj Ružu. Uvjerena sam da joj takav predmet nije nepoznat.

Zamoliti ću te da mi ne zaboraviš što prije pisati! Neću niti ja tebi zaboraviti javiti kada cijela ova situacija prođe pa da napokon možeš doći. Mislim da sam ti sada sve javila, opisala, napisala. Šaljem ti puno pozdrava s planeta Zemlje! Do idućeg pisma!

S ljubavlju, tvoja prijateljica Dorijana!

(Antoine de Saint-Exupery, Mali princ)

DORIJANA TKALEC

8. razred

DOJMOVI O POVIJESNOM RAZVOJU HRVATSKOGA JEZIKA

„U ovoj cjelini sam puno naučila o hrvatskom jeziku i njegovu razvoju. Iako je hrvatski puno puta bio ugrožen, on se svejedno sve više razvijao. Hrvatski jezik može opstati ako manje koristimo strane riječi, tj. tuđice. Branimo naš jezik tako da koristimo naše riječi a ne strane.“

(Ksenija Pap, 8.r.)

„U ovoj cjelini sam naučio puno o hrvatskom jeziku, nekih stvari koje sam zaboravio ponovno sam se prisjetio. Drago mi je što se hrvatski jezik održao i dandanas nakon svega što je prošao. I zato trebamo koristiti hrvatski jezik i ne smijemo ga zaboraviti.“

(Marino Babinčak, 8.r.)

„Mislim da je hrvatski jezik prošao kroz puno toga, ali zato je danas ovakav kakav jest. Volim hrvatski jezik i uvijek ću ga voljeti. Mislim da je hrvatski jezik jedan od najljepših jezika. Iskreno, sviđa mi se popularno ime za Hrvatski pravopis - Londonac.“

(Tea Lovasić, 8.r.)

„Hrvatskom jeziku je trebalo jako puno da postane službeni jezik Hrvatske. Bilo je jako puno utjecaja koji su ga pokušali promijeniti ili iskorijeniti. Srećom, u povijesti je bilo jako puno ljudi koji su širili, obogaćivali i zalagali se za hrvatski jezik. Neki od njih bili su Ljudevit Gaj, Ivan Mažuranić, Petar Zrinski i Ozaljski krug jezikoslovaca ... Ti ljudi su se jako trudili kako bismo se mi danas mogli sporazumijevati na hrvatskom jeziku. Ne mogu ni zamisliti da pričam nekakav drugi službeni jezik zato što s jezikom dolaze i običaji, kultura itd. Puno je znamenitih ljudi u prošlosti napisalo djela kako bi obogatili hrvatski jezik i mislim da su ta djela kao ciglice koje izgrađuju hrvatski jezik danas, a jako puno djela imamo i za lekturu. Tako da mislim da se kroz školu od malena upoznajemo s poviješću jezika koji govorimo. Naravno da nije sve tako lijepo i da i danas postoje prijetnje koje ugrožavaju hrvatski jezik, ali imam osjećaj kao da ljudi baš ne obraćaju pažnju na to, a da su to ljudi u prošlosti više zamjećivali i borili se protiv toga. Mislim da su najveće prijetnje hrvatskom jeziku širenje drugih jezika posebno engleskog jer u govoru mnoge riječi zamjenjujemo engleskim riječima. Ne kažem da ne trebamo znati što više jezika, posebno engleski jer je on najrašireniji jezik na svijetu, ali mislim da trebamo zadržati hrvatske riječi i biti *kroativni*. Još jedna prijetnja je svakako iseljavanje ljudi iz Hrvatske jer ako nema ljudi koji će pričati određeni jezik, onda će on izumrijeti zato što mladi ljudi odlaze i zaboravljaju svoj materinji jezik. To je dosta teško ili možda i nemoguće zaustaviti zato što smo već zakasnili. Žao mi je kada čujem koliko je puno jezika izumrlo ili da taj jezik priča samo nekoliko osoba. Također, mislim da postoji još jedan problem, a to je uništavanje kulturnih spomenika u Hrvatskoj, osobito onih posvećenih jeziku. Možemo vidjeti da se u današnje vrijeme jako često na vijestima pojavljuju dojave da je netko razbio nekakav spomenik ili nešto takvo. To možda nema izravan utjecaj, ali mislim da je sve povezano i da nekako utječe loše na hrvatski jezik. Mi se moramo truditi i obogaćivati hrvatski jezik jer svakim našim sastavkom ili radom obogaćujemo hrvatski jezik. Ne smijemo ga zanemariti niti dopustiti da ga zaboravimo. Meni je drago što se u pojedinim stranim državama nalaze udruge Hrvata koji su se odselili iz Hrvatske, i ipak njeguju hrvatski jezik. Sve u svemu, moramo obogaćivati hrvatski jezik jer su nam ga Ljudevit Gaj, Ivan Mažuranić, Petar Zrinski i mnogi drugi hrvatski velikani, ostavili da ga čuvamo i prosljeđujemo dalje, a ne da ga zaboravimo. Mislim da moramo širiti hrvatski jezik jer je to prijeko potrebno opstanku Hrvatske i naroda Hrvata.“

(Matej Mudri, 8.r.)

„Moje osobno mišljenje o svemu ovome što smo naučili je da sve to trebamo poznavati jer će nam nekada u životu trebati. Naučili smo o svim najvažnijim hrvatskim povijesnim velikanima koje i danas spominjemo, naučili smo i o povijesti hrvatskog jezika i riječima koje i danas rabimo u našem govoru i u pravopisu te smo naučili postanak hrvatskog jezika i njegov značaj. Naučili smo kako ga trebamo štititi i biti ponosi na svoj jezik. Kako li su se samo naši preci borili za naš jezik, kako li su ga očuvali da bi ga mi danas mogli s ponosom

govoriti i pisati i širiti ga svijetom! Najveće ugroze hrvatskog jezika su te što mi Hrvati hrvatski jezik ne pričamo i ne pišemo ga kako treba, nego ga pričamo i pišemo na svoj način i kako je nama lakše. Sve manje i manje ga koristimo u svom govoru. Trebamo ga koristiti češće kako je napisan i kako smo ga naučili.“

(Valerija Kovačić, 8.r.)

„Danas se u hrvatskom jeziku mogu pronaći mnoge tuđice poput turcizama, germanizama..., što samo ugrožava originalnost jezika. Od toga se možemo braniti tako što ćemo umjesto tuđica koristiti hrvatske nazive za te pojmove, npr. umjesto riječi avion kažemo zrakoplov ili kompjutera računalo. **BUDIMO KROATIVNI!**“

(Pertra Petričević, 8.r.)

„U ovoj cjelini sam naučila da su svi jezici važni, ali svakome narodu je najvažniji njegov jezik. Kada smo se već izborili za hrvatski jezik, trebali bismo ga čuvati, a ne koristiti tuđice. Tuđice su najveća prijetnja hrvatskome jeziku zato što sve veći broj tuđica dovodi do sve manjeg broja uporbe hrvatskih riječi što bi moglo dovesti do izumiranja hrvatskoga jezika.“

(Ena Centner, 8.r.)

„Borba za jedinstveni hrvatski književni jezik važna je za današnji razvoj jezika i države. U ovoj cjelini o razvoju hrvatskog jezika kroz mnoge godine naučila sam koliko je samo bilo teško postići njegovu jedinstvenost koju danas ima. Trebalo je napisati mnoga djela, sklopiti dogovore, izdavati časopise, boriti se za svoj vlastiti jezik i njegovo ime, osim toga i pretrpjeti osude i negodovanja pripadnika srpske nacionalnosti i ostalih koji su se protivili da Hrvatska ima vlastiti jezik u uporabi. Godinama, desetljećima, stoljećima trajala je borba za ovaj naš jezik koji imamo danas, a neki ne mogu uvidjeti tu važnost i stoga jezik doživljava ugroze. Najveće ugroze jesu tuđice. Prevladavaju većinom anglizmi jer se većina mladih ne koristi hrvatskim književnim jezikom. Osim kod mladih, sve više starijih koristi tuđice. To vrlo loše utječe na hrvatski jezik i najviše ga ugrožava. Sve se više tuđice uvlači u naše živote jer su postale i sastavni dio medija, a koriste ih i važne osobe u politici. Za očuvanje ovog našeg jedinstvenog jezika smatram kako se itekako vrijedi potruditi biti „**kroativan**“ jer se hrvatski narod može ponositi svime, ali naš jezik uvijek će ostati poseban i najveći ponos naše Republike Hrvatske!“

(Dorijana Tkalec, 8.r.)

Osmaši s razrednicom Dajanom Zucić i nastavnicom Ana Marijom Zulić

SVIH OVIH GODINA UČILI SU NAS I NAŠ RAD VREDNOVALI:

PREDMETNI NASTAVNICI:

Hrvatski jezik - Ines Peulić, mag., dr.sc. Ana Marija Zulić, prof.

Likovna kultura - Dražen Budimir, mag.

Glazbena kultura - Nataša Lukač-Dudaš, prof.

Matematika - Dajana Zucić, prof.

Engleski jezik - Nadalina Idek, Ivan Horvat, mag.

Njemački jezik - Vlatka Uranić, prof.

Povijest - Nadalina Idek, prof., Ivan Horvat, mag.

Geografija - Maša Vulić, mag., Dragan Jović, mag.

Priroda, Biologija, Kemija - Dinka Prusina Nikolić, prof.

Fizika, Tehnička kultura - Mladen Sosić, prof.

Tjelesna i zdravstvena kultura - Dario Sebeledi, mag., Marko Teševkić, mag.,

mr.sc. Ljubica Glušac-Lukić, mag. cin.

Informatika - Ivan Došen, prof.

Vjeronauk - časna sestra Lesja Pap, vič. Krešimir Aračić, Lidiya Vuk, mag., Josip Vuk, mag.

Mađarski jezik i kultura - Adela Fehir, mag.

Rusinski jezik i kultura - Lesya Mudri, mag.

UČITELJICE RAZREDNE NASTAVE:

MŠ Čakovci - Brigitta Vodopić, uč. razredne nastave

PŠ Tompojevci - Marija Mađarac, mag. primarnog obrazovanja

PŠ Mikluševci - Marina Banović, dipl. učiteljica

PŠ Berak - Zdenka Birčić, dipl. učiteljica

STRUČNA SLUŽBA:

Pedagoginja - Valentina Đerfin, mag.

Knjižničarka - Izabela Mlinarević, prof.

RAVNATELJICE:

- Ivana Stanić, dipl. učiteljica (od 3.12.2010. do 17.3.2013.)
- Dr.sc. Ana Marija Zulić, prof. (od 18.3.2013. do 23.5.2018.)
- Marina Balić, dipl. učiteljica (od 24.5.2018.)

SRETNO OSMAŠI !!!